

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

25 d'octubre del 2020, núm. 912

QUINES SÓN LES MEVES MESURES ?

Les xifres de contagis i de propagació de la Covid-19 van creixent a casa nostra. Podem ser conscients que se'ns allargassen els mals temps del coronavirus fins que arribarà la vacuna remeiera. Mentrestant continuem vigilants, atents a les informacions, i a voltes un xic confosos per les informacions i opinions creuades, de vegades contraposades.

És clar, vivim aquestes incerteses del moment amb preocupació, especialment pel que fa a que tots som persones de risc, i a les conseqüències sanitàries i econòmiques. Escau que tinguem ben presents les famílies que n'estan tocades. Malgrat les dificultats, confiem i confiem, que hi som a temps o que podem fer molt si som corresponsables. Ho encomanem en la pregària.

Aquest diumenge repensem la inquietud sentida i fonamental d'unificar la vida en la proposta de Jesús. La qüestió amb la qual els mestres de la llei s'enganxen és "Mestre, quin és el manament més gran de la llei?". A més els entesos fariseus enrevesaven la interpretació de la llei amb manaments, prohibicions i imposicions, tan com per controlar i regular la vida sòcio-religiosa del poble. Que és com preguntar, què és el més important que Déu ha dit per les persones i la vida del seu poble?. Clar i concís, Jesús respon "estimar el Senyor, el teu Déu" i "estimar els altres com a tu mateix". La resposta de Jesús és original, en unir un i l'altre, i posar-los al mateix nivell. És com dir que l'experiència d'estimació ens ajuda a captar que Déu estima cadascú. El sentit de la vida és sentir-se estimat i viure estimant.

Diu el Papa Francesc "Jesús obre un forat que li permet veure dues cares: la cara del Pare i la cara del germà. No ens dóna dues fórmules o dos preceptes. Ens dóna dues cares, de fet, una sola cara, la de Déu que es reflecteix en tantes cares, perquè en la cara de cada germà, especialment el més petit, fràgil, indefens i necessitat està la imatge de Déu. I ens hem de preguntar si quan trobem un d'aquests germans, som capaços de reconèixer en ell la cara de Déu: som capaços d'això?"

L'eix de la vida relacional i de la fe en Déu és "estimar Déu i estimar el pròxim". L'Evangeli expressa de mil maneres que, coneixent la persona humana, coneixem a Déu, que estimem Déu estimant les persones. El que passa és que ens costa de captar que Déu és en el rostre dels ferits per la vida.

Això ens convida a revisar-nos en el tracte que tenim amb les persones d'a prop i de lluny, amb els creients d'altres religions, amb els agnòstics i els no creients, amb els pobres i els desassistits, que no arribaran a final de mes, amb l'aturat i els qui són víctimes del sistema econòmic, amb els malalts i els qui han patit un contagi, amb els qui són nous usurers i no tenen cap consideració per la persona, amb els emigrants i amb els qui mercadegen amb les persones, etc...

Ras i curt: quines són les meves mesures (les emes "M" del meu cor) de la fe i de l'estimació en la vida?

Les emes del cor

Mirar
Maravellar-se
estiMar

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Estima el teu Déu, i estima els altres com a tu mateix (Mt 22, 37-39)

**Senyor,
un cop més ens recordeu
l'essencial:**

**Estimar Déu i els germans
amb tot el cor,
amb tota l'ànima
amb tota la vida.**

**Les pregàries, sense amor,
són paraules buides;
les bones obres, sense amor,
tenen poc valor;
els sacrificis, sense justícia,
us desagraden.**

**Ajudeu-nos a abandonar
els camins de la rutina espiritual
i de les pràctiques sense amor;
doneu-nos l'autenticitat de cor.**

▶ LA VIDA CONSISTEIX EN APRENDRE A ESTIMAR

No sento cap nostàlgia del passat.
De que serveix fer el ploricó
sobre allò que ja ha sigut?
Ocupem-nos de coses serioses.
La història de la humanitat m'apassiona i,
com més reflexiono sobre ella,
més la veig com una successió d'humanitats,
radicalment diferents entre si.
La humanitat del domini del foc,
de la invenció de la roda, de la agricultura, ...
i, més propera a nosaltres,
la de la màquina de vapor i l'electricitat.
De sobte tot canvia i l'home ja no és el mateix.

Que n'és d'extraordinària la presa de consciència
que la persona humana té del cosmos ! ...
Estem al llindar d'una època en la que assistirem
a descobriments meravellosos i imprevisibles i,
al mateix temps, a un nivell de crueltat
que fins ahir era impensable.
Meditar sobre aquestes realitats em porta
a la convicció que ja no es tracta d'interrogar-se
sobre l' existència del bé i el mal,
sinó de rendir-se a l'evidència
que el que existeix és la llibertat.

Avui la humanitat sembla que ho sap tot.
Sap fins i tot que pot autodestruir-se.
Un cop acabat l'enfrontament entre els dos blocs,
de sobte la humanitat es mira al mirall.
Avui estan obligats a veure en el mirall,
no solament als pobres, més nombrosos que mai,
sinó també a les classes mitges exposades
a l'atur i vivint embargades per la por.

En l'absurd més gran, la humanitat contempla
juntament la sobreproducció i la fam.
I sabent que hi ha abundància,
els famolencs es desesperen encara més.
Els humans es desesperen perquè
cada vegada són menys útils:
la robotització a escala mundial
ha destruït l'equilibri, més que mil·lenari,
que estava assentat en el treball.
Què serà o què faran de mi?
Haurem de trobar unes raons per viure diferents
a les de "produir, menjar i dormir".

Tot això implica el sorgiment d'un home nou.
L'Evangeli de Jesús ens pot motivar i ajudar
S'hauran d'inventar tasques noves
i crear una cultura original i no serà pas fàcil !
potser al final, la història humana,
amb totes aquestes contradiccions i marrades,
acabarà sent el caminar de l'home
cap al reconeixement d'allò que realment és:
més que un individu, una persona, un ser humà,
signe de quelcom més gran que ell mateix.

Si he de transmetre alguna certesa als que lluitaran
per fer-ho tot més humà, és aquesta,
i decididament no sé dir altra cosa:
la vida consisteix en aprendre a estimar.

(Drapaires d'Emaús, recull de pregàries i textos de Càritas)

▶ L'ART D'ESTIMAR

Coneixença de l'altre i respecte per tal que tu i
l'altre sigueu qui sou. Perquè estimar és exposar-se,
assumir que l'altre sempre és un misteri en la
seva llibertat. El resultat és una determinada ma-
nera de relació amb els altres: un estil de vida.
Restar obert al risc del dolor perquè estimem. Però
sofrir per amor és experimentar la victòria de la
vida, del sentit, sobre tota mena de dificultat.
Perquè estimar és fer meus els maldecaps dels
altres que estimo. Perquè el nostre Déu és amor.
L'estimació ajuda a superar molts obstacles que
la mateixa vida presenta. Deixeble de Jesús, vol dir,
doncs, "aprenent de l'art d'estimar". Teodor Suau

▶ Horaris de les celebracions del diumenge, 1 de novembre, DIADA de TOTS SANTS

Sant ESTEVE: Missa a les 11 h

Santuari del TURA: Missa a les 8 h i a les 19 h

El CARME: Missa a les 8'30 h i a les 11'30 h

Sant ROC: Missa a les 11 h

Sant PERE MÀRTIR: Missa a les 10 h

Sant Cristòfol LES FONTS: Celebració a les 10 h

RIUDAURA: Celebració a les 9'30 h

Santa PAU: Celebració a les 12 h

Sant Miquel de la COT: Missa a les 12 h

Santa Maria BATET: Missa a les 10'30 h

▶ Horaris del 2 de novembre, DIA dels DIFUNTS

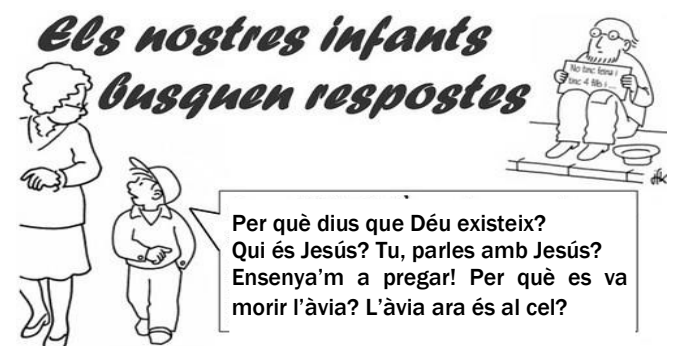
(nota: no hi ha Missa a la capella del cementiri)

El CARME: Missa a les 8'30 h

Sant ESTEVE: Missa a les 10 h

Santuari del TURA: Missa a les 19 h

▶ PREPAREM LA CATEQUESI PARROQUIAL

▶ HAN MORT I HEM PREGAT PER

Mª Carmen Fernández Delgado, als 91 anys

Emilio Domínguez Valcontes, als 83 anys

Ramon Fàbrega Pujol, als 83 anys

Francisco Trejo Corvillo, 93 anys

Dolors Cruells Solà, als 82 anys

José Borrego Martínez, als 85 anys

Maria Sala Vergés, als 90 anys

Carmelita Plana Gallostra, als 88 anys

Al cel sien!